

עֲלֵי־לֶחֶם

עליון קבוץ סעד

בע"ה י"ב חשוון תשפ"ד | פרשת לך-לך | 28.10.23 | גליון מס' 3316

מלחמת 'חרבות ברזל' העלון במלון - גיליון 2

להיות יהודי

מיא"ס: יצקב רוטבא"ס, אהן: אשה וילנסקי.

לרדת מפה למצרים
ולצאת ממצרים לפה
בלי לדעת אם בירושלים
יבוא המסע אל סופו.
להיות גם נגיד וגם מלך
ושר בחצרות ספרד
אך תמיד להרגיש מאכלת
מונחת עלי צווארך.

ולשמוע מגבוה...

תמיד לחכות שיגיע
הקול שיקרא גם לך
לדעת כי בית אביך
לעד לא יהיה ביתך.
ולנוע מארץ לארץ
אך לשאת כחותם ושבעה
את זכר אותה הארץ
אשר עמודיה שבעה.

להתחיל מארם נהריים
לעבור בכבשן האש
ולצאת למסע הנצח
עם מים ולחם יבש.
לעקוד את הבן, את הילד,
כמו לגדוע תקווה אחרונה
ולשלוח אליו מאכלת
שנה אחרי שנה.

ולשמוע מגבוה

את הקול ההולך:

לך, לך, לך!

לך, לך, לך!

אתה האחר,

אתה היחידי

לך לך!

"לך לך" פירושו להיות יהודי.

תודה לחגית גולן שהביאה את השיר לדפוס.

לוי' השבת בעמוד הבא.

זו"ז שבת פרשת 'פק' פק'

חלוקת מפתח שבת בקבלה	13: 00-11: 00
תפילת מנחה	13: 15

ליל שבת

כניסת שבת והדלקת נרות (בלובי מאחורי המעליות)	17: 34
תפילת מנחה 2 (ברחבה האחורית בחוץ)	17: 45
קבלת שבת	
תפילת ערבית	
שירת 'שלום עליכם' ו'אשת חיל' משותפת מיידי בסיום התפילה	
סעודת ליל שבת פעימה 1	19: 45-18: 45
סעודת ליל שבת פעימה 2	21: 00-20: 15

וביום השבת...

תפילת שחרית	8: 00
ארוחת בוקר חלבית	11: 00-7: 00
שיעור פ"ש – נעמה סט (אולם אשל); תפילת ילדים במסעדה	11: 00
סיום מסכת – פורת שילר נ"י	11: 30
תפילת מנחה 1	13: 15
ארוחת צהרים בשרית (סעודה שלישית)	15: 00-13: 30
בני-עקיבא	16: 30
תהילים לנשים (אולם אשל)	17: 00
תפילת מנחה 2	17: 25
שיעור השבת; שירי סד"ש	17: 45
צאת שבת ותפילת ערבית	18: 31
הבדלה (בקפיטריה)	
ארוחת ערב (מלווה מלכה)	19: 00

מלא טוב לאילית ואביא שיצר ואכל המשפחה
לאכל שבת בר המצווה של פורת נ"י

שבת שלום

הנחיות לשבת עבור המתאורגים באילון

כדאי מאוד לקרוא – לקראת שבת לך לך תשפ"ד :

1. **אוירת השבת** – הכל מאוד תלוי בנו! בריכה וחדר כושר סגורים בסעד, וכך ראוי לנהוג גם כאן. לבוש שבת במהלך השבת כולה ברחבי המלון יעזור מאוד לשמירה על צביון השבת. צוות המלון ביטל את ההופעה הקבועה בטרקלין כדי לכבד אותנו. יישר כח!
2. **דלת כניסה למלון** – אין להשתמש בדלת המסתובבת. היא מופעלת ע"י חיישנים. הכניסה מדלת הזכוכית שליד הדלפק.
3. **מעליות שבת** – שתי המעליות הימניות תשמשנה כמעליות שבת. מי שיש לו עובד זה"ב יכול להיעזר בו גם במעלית רגילה. מי שלא זקוק למעלית בכלל (צעירים וילדים) עולה ברגל! (הכי בריא) אין לבקש מעובד זה"ב שיעלה במעלית מי שלא זקוק לכך.
4. **מפתחות שבת** – ביום שישי בקבלה (11:00-13:00) יקבל כל חדר מפתח לשבת. יש להשיב את המפתחות במוצ"ש (19:00-21:00) לקבלה. שימרו עליהם היטב. עלות כל מפתח כ-100\$.
5. **הדלקת נרות** – מאחורי המעליות בקומת הכניסה, לפני חדר האוכל. אין להדליק נרות בחדרים בשום אופן. גם השימוש בפלטת שבת אסור.
6. **שעון שבת בחדרים** – בשירותים יישאר האור שתדליקו לכל אורך השבת. בחדר יכבה האור ב-24:00. האור בארון בגדים – לא ידלק.
7. **תפילות שבת** – ביציאה מהלובי לכיוון הדשא האחורי.
8. **סעודות שבת** – חדר האוכל לא יכול להכיל את כולנו יחד לכן נוכל את סעודת ליל שבת בשתי פעימות. פעימה ראשונה 18:45-19:45, פעימה שניה 20:15-21:00. בבוקר (ארוחה חלבית) חדר האוכל פתוח בשעות 7:00-11:00. מי שיכול להקדים לאכול עם ילדים קטנים – יבורך. כך ייקטן העומס עם סיום תפילת מוסף.
- בצהריים (ארוחה בשרית – סעודה שלישית) חדר האוכל פתוח ב 13:30-15:00.
- ארוחת הערב תוגש לאחר צאת השבת החל מ-19:00.
9. **טלפונים** – מי שקרוב משפחתו נמצא בלחיימה רשאי לשאת טלפון במהלך השבת בצינעא.
10. **עירוב** – מתחם המלונות שלנו מוקף בעירוב.

פרשת לך לך – על כאב תפילות ותקווה

"לך-לך מֵאֲרָצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַד אֲבִיךָ" נצטווה אברהם בראשית פרשתנו. אנחנו, אמנם לא נצטוונו ע"י אלוה ממעל ב"לך-לך" אך הציווי על שמירת החיים, "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם" (דברים, ד, טו) חַיֵּב אוֹתָנוּ לעזוב לפני שלושה שבועות את בתינו וללכת אל הלא נודע. חווית העקירה אינה קלה, בעיקר כשזו מתקיימת מתוך סיטואציה מטלטלת וכואבת כמו זו שנפלה עלינו בבוקר חג שמחת תורה, הבוקר בו התהפך עלינו העולם. הבוקר בו הפך הבית הבטוח למקום של פחד ואימה.

ידידי, פרופ' אבי שגיא כתב על חוויה מטלטלת זו:

בימים אלה רבים מאיתנו חווים אימה נוראה. העולם הבטוח שבו חיינו התרסק. חוויית האימה שבה אנו מתנסים נשזרת הן מרקמת החוויה הקיומית האישית של אסון נורא שמעבר להבנה, והן מהרקמה המדינית. המדינה לא עמדה בהבטחתה הבסיסית להגן על אזרחיה. אזרחי המדינה נחשפו לרוע שלא התגלה מאז ימי השואה, בה נרצחו בני-אדם רק מפני שהם יהודים. עתה הם נרצחו מפני שהם ישראלים. [...] אנו חווים עתה אבדן ביתיות ו"חורבן בית" לא במשמעות המטפיזית, אלא במשמעות הריאלית: לא רק בתי אבן נחרבו, אלא גם חוויית הביתיות הפנימית נהרסה. [...] רוע דמוני מעשה ידי אדם, ריסק את האמון בסדרי הקיום; [...] מי שצמח כאן בישראל וראה בה את מולדתו ואת ביתו, נחשף לכך כי הבית אינו מעניק וודאות, בטחון; איש אינו מוגן – מעוללים בני יומם ועד באים בימים.

<https://heb.hartman.org.il/light-from-crack-hope-terror-compassion/>

תגובות שונות יש לחוויה מטלטלת זו: יש והאדם מסתגר בכאבו. יש והוא מפסיק להאמין בזולתו, נעשה מריר וציני. אך יש המגיבים באופן הפוך, ומגלים חמלה ואמפתיה אל כל מי שסובל. הם משלבים ידיים למען מאבק ברוע וחותרים לעולם טוב יותר ללא לאות.

שמענו השבוע את קובי מידן מספר מצטט את ליאונרד כהן בשירו "הימנון" בו הוא כותב: "יש סדק/ יש סדק בכל דבר/ כך האור פורץ".

נדמה לי שכפי שאנו עדים בימים אלו, לכאב שלא יתואר כך אנחנו גם עדים לאור עז הפורץ מתוך הסדק. אנשים זרים פותחים את בתיהם למי שאיבדו בית או נעקרו ממנו. מעניקים מזמנם ומכספם, מכוחם וכישוריהם למי שהינם חסרי בית ועוטפים באהבה את הסובלים. מי ייתן ויתרחב הסדק וכוחות הטוב שנחשפים בשבועות האחרונים לעינינו ילכו ויתעצמו. מי ייתן והסולידריות תנצח את הקיטוב והשנאה הקשה שחשנו בימים שלפני האסון הנורא. בניסוחו של שגיא שבדבריו פתחתי: "בעת הזאת נתבעת מכל אחת ואיתנו התייצבות לימין הסבל והאימה, בקשב, בסולידריות ומעל לכל בחמלה. [...] הלואי ואור זה יגרש את החשכה והאימה שפרצה לחיינו ויאפשר לנו להגן על ביתנו ולשקם את הבתים שנחרבו".

עילוי זיוון

תשובות:

1. הקרב על הסוס (מלחמת העולם הראשונה 1916). 2. באפי, ציידת הערפדים. 3. תאונת דרכים, בה נהרג ארי נשר, בנו של הבמאי אבי נשר. 4. מובי דיק. 5. נווה זוהר. 6. הליכוד וקדימה (בין השנים 2003 עד 2013).
7. פינוי אזור מנשק וממתקנים צבאיים. 8. מנהר ירקון עד הסמבטיון, מגליל עד לראש שטן. 9. לוט - פוליש איירליינס. 10. צפיפות.

תשובה לשאלת אקטואליה: מיקי מאוס.

המשק הצדויות על השמת השחורה בסצף

והסמוצ- סיפורת על ד"ר גליה של, הוטרנירית שצורה בחילוף ופיפול בפצוצים

את הקשר עם ד"ר גליה של יצר עבורנו כרמל הלפרין. כרמל רוכב בקבוצת רכיבה אתגרית ביחד עם גליה ובעלה זיו, חברי מושב עין הבשור. גם שרונה ואלון קסלר רוכבים עימם. את שיחת הטלפון אנו מנהלות תוך כדי מבצע שמנהלים גליה ובעלה זיו, לחילוץ בעלי חיים מיישובי העוטף. הם מחלצים חיות מחמד פרטיות לפי פניות הבעלים, וכן כאלו שבעליהם אינם לצערנו. כלבים, חתולים, תוכונים, תוכים, שרקנים, ארנבים ובעלי חיים גדולים מפינות החי בקיבוצים שהתפנו. את מי שאפשר מחזירים לבעליהם, או למשפחות אומנה לבעלי חיים, או למרכזים שבהם ניתן לטפל בהם. לגליה יש מרפאות וטרניריות בעין הבשור ובנתיבות.

זהו סיפורת של גליה: (נרשם בתאריך 23.10.23 בשיחה טלפונית. ההערות בסוגריים- שלי.)

באותה שבת הייתי עם בעלי זיו בדרך לאימון אופניים טריאתלון. הקבוצה יצאה לאימון בין 15:06 ל-18:30 בבוקר השבת. הם יצאו כבר יצאה מתחנת דור-אלון כבפר עזה ואנו קצת איחרנו. היינו על האופניים בין נחל עוז לכפר עזה, שמענו התראות באזור המרכז ואז התחילו ההפגזות. הנוהל הרגיל שלנו הוא לצאת מהרכב, לשכב בצד הכביש. היינו בטוחים שמיד נקום, ננער את הבגדים ונמשיך כרגיל.

ואז ראינו שזה נמשך ונמשך בעוצמות קיצוניות. חלק מן האנשים בקבוצה התחילו להילחץ. היו איתנו גם ארבעה בני נוער (אחת מהן היא ענבל רחף ממפלסים, אחיינית של ענת אש, שהגיעה כבר בשעות הבוקר לביתם). חלפו כעשר דקות עד רבע שעה של הפגזות ויירוטים. החלטנו לרוץ למיגונית בפינת השער שלכם לכיוון הכיכר לנחל עוז (המיגונית בתחנת הפשפש). היינו כמה דקות במיגונית וגם שם המשיכו ההפגזות הבלתי פוסקות.

ואז התחילו להגיע צעירים מן המסיבה. בתחילה אלו היו חבריה שברחו מן הטילים והספיקו להגיע מהר. הם המשיכו לכיוון שדרות. אחרי כמה דקות השתנתה התמונה. התחילו להגיע מכוניות שנתקלו במחבלים, מכוניות עם חורים, פנצ'רים, מלאות פצועים. אז קלטנו שזה אירוע חבלני.

התקשרתי לכרמל שיבוא לעזור. כרמל אמר לנו שכל הגזרה במלחמה והורה לנו להכניס את הפצועים לתוך סעד. חלק מן הצעירים היו ממש בהיסטריה ולא רצו להיכנס לסעד אלא להמשיך לנסוע. בעלי כיוון אותם לנסוע דרך נתיבות ולא לשדרות.

רצנו לכניסה לסעד, הכל תחת אש בלתי פוסקת. החנינו את הרכב ליד השער וראינו המון מכוניות שמתוכם יוצאים עשרות פצועים. לפחות 12 פצועים בתחילה, וכל הזמן המשיכו להגיע עוד ועוד פצועים. באותם רגעים שרר כאוס מוחלט. כרמל קלט אותי וקרא לי לעזור כי ידע שאני וטרנירית. משום מקום הגיע תיק עזרה ראשונה ופשוט התחלתי לבדוק את האנשים ולדבר איתם. הגיעו מכל הסביבה. החלפתי תחבושות לפצועים קל. היו גם שניים שהיו פצועים ממש קשה. קליעים חדרו לגופם. השכבנו אותם על אלונקות וכרמל לקח אותם לכיוון נתיבות ברכב שלו, עם הבגאזי פתוח. כל זה תחת אש! בדרך הוא נפגש עם ניידת טיפול נמרץ והעביר אותם לנט"ן.

כרמל היה ממש גיבור ישראל! הוא רץ מגיזרה לגיזרה, תיפקד מעולה, יצא גם לכיוון כפר עזה לעזור, וחילץ פצועים ברכב שלו.

לאט לאט התחלנו להבין את גודל האירוע. לקחנו את הפצועים עם קלאב-קארים תחת אש, בכאוס מוחלט אל המרפאה. האחות שלכם דודו (דורית) והאחות השניה (זו נטע בן-עמי) היו נהדרות. הגיעו פצועים הלומי קרב ממש, גם מן המסיבה וגם מקרב קשה שהתחולל סביב המיגונית בתחנת הכניסה לעלומים. הם ראו שם מראות קשים מאד. חלק לא דיברו בכלל וחלק לא הפסיקו לדבר. בשלב הזה הבנתי שאנחנו צריכים גם עובדות סוציאליות שישוחחו איתם ואז קראו לעו"סיות שלכם (חיה קופלד וקרן רועי) שישתתפו בטיפול.

כבר לא היה מקום במרפאה אז כינסו אותם בגן ילדים (גן רימון) ובעוד בית שהיו שם חדרים עם מיטות (הכוונה לבית שקמה). השכבנו אותם שם. חלקם היו עדיין תחת השפעת סמים מן המסיבה. אנשים טובים מסעד הביאו להם מן האוכל שתכננו להגיש בשמחת תורה (בקיבוץ בבית הכנסת ובמניין הנשים).

כל אותו הזמן כיתת הכוננות הסתובבה ביישוב עם מעט מאד נשק ובפחד עצום שמא המחבלים יחדרו גם לסעד. באיזה שהוא שלב הגיעו הרבה חיילים לתגבורת, וגם חיילים שנפצעו בקרבות מגדוד 13 ומעוד יחידות. גם הם היו הלומי קרב. הבנו שהתחילו להוציא פצועים מכפר עזה ומנחל עוז.

דודו המשיכה לתפקד למרות הידיעה הקשה שנותק הקשר עם בנה דור. לא יכולתי להפסיק להתפעל ממנה. כמה שעות מאוחר יותר היא התקשרה לשאול לשלומי, והאם הביאו לי משהו לאכול ולשתות. לא הבנתי איך יש לה ראש לזה!

האחות השניה (הכוונה לנטע בן-עמי) נסעה בכל רחבי הקיבוץ עם הקלאב קאר להביא דברים. היא היתה אמיצה מאוד. הוצאנו את כל הציוד שאפשר לקחת מן המרפאה ויצאנו לכיוון השער הראשי לטפל בפצועים מן הקרבות שם. בשלב הזה הצבא הורה לחלץ את הפצועים לכיוון שובה, ואז הגיעו גם מסוקי חילוץ שחילצו פצועים תוך כדי הקרבות.

אחד החברה' מכיתת הכוננות נזכר פתאום שלא האכילו את החיות במשק חי, ואז זיו בעלי ואני אמרנו: זה ג'וב בשבילנו. והלכנו ביחד איתו, תחת אש, להאכיל את בעלי החיים בפנית החי. (בבירור מאוחר יותר התברר שזהו חגי קבלן שלנו, שהצליח לחשוב בשעות המתח האלו אפילו על בעלי החיים במשק-חי!)

ראינו את האוטובוסים של הצבא פורקים חיילים וגם את פליטי המסיבה.

אז יכולנו לנשום מעט והלכנו עם אליסף אש לביתנו. ענת ואליסף אירחו אותנו מקסים, עם עוד חברים מהקיבוץ. רצנו איתם כל פעם לממ"ד. כל אותו הזמן היינו בקשר עם הילדים שלנו, בן בגיל 15 ובת בגיל 24, בעין הבשור. הם החזיקו כל הזמן את דלת הממ"ד.

כשירד הערב הבנו שאנחנו לא יכולים לחזור לעין-הבשור. חילצנו את עצמנו דרך נתיבות לקיבוץ רוחמה. רק למחרת בצהריים (ביום ראשון) נפגשנו עם הילדים שחולצו בשיירה מאובטחת לקיבוץ משאבי שדה, וביום שני הרשו לנו לחזור ליישוב כדי לעזור שם.

אני רוצה להדגיש שאנשי הקיבוץ שלכם תפקדו נהדר. אימצתם את כל האנשים, טיפלתם בהם כל כך מדהים. שמחנו שהייתם בני מזל ולא נפגעתם קשה כל כך כמו חלק מן הקיבוצים השכנים.

הודיתי מעומק הלב לגליה וזיו שלו על אומץ ליבם תחת אש, ועל ששיתפו אותנו בסיפור המופלא. הבטחנו שעוד ניפגש לאחר הקרבות ונודה להם כראוי.

רמיה: חזית רפא

גם הלוחם בטנק זוהה בעזרתו של גדי סמואל ויצרנו עימו קשר ראשוני, אך טרם הספקנו להעמיק בפרטים. זהו סגן א. מפקד מחלקת טנקים בחטיבת השריון 401.

מי שמסר את פרטיו הוא בוגר המכינה הקדם-צבאית בעלומים, בה מלמד גדי, והוא קצין מקביל לסגן א. סגן א. התרגש מאד מן הפנייה והחליט לקרוא בפני הצוות שלו את הסיפור שפורסם בעלון בשבת שעברה. כדבריו: "אקריא להם ואעלה את רוחם, הם (הצוות) באמת פעלו בגבורה!"

סיפור הטנק שהיה חלק מן הנס של סגד השבת השחורה לפי עדותו של סגן א'. (השם המלא שמור במצורת)

סגן א' משרת בקבע כבר חצי שנה. הוא ממושב רועי בבקעת הירדן. המחלקה שלו נמצאת כרגע בשטחי הכינוס לקראת התמרון הקרקעי. הוא שוחח עימי בקצרה בטלפון על אירועי השבת השחורה. עדיין פרטים רבים אינם ברורים, אך אנו ממשיכים לאסוף עדויות, ועוד יגיע הזמן לגבש את התמונה המדויקת.

"במשך החודשיים האחרונים תפסנו קו בצפון החטיבה של רצועת עזה.

בשבת הוכרזה "כוננות עם שחר" מן השעה 5:00 בבוקר.

ב- 6:30 החלו הפצמ"רים. נשארתי טנק בודד כי נחת פצמ"ר על המחלקה שלנו.

בשלב זה קיבלתי החלטה לנסוע להגן על כפר-עזה וסעד.

הגעתי לאזור הגדר המערבית של סעד.

שם התנהל קרב הבלימה שלנו. חיסלנו בדרך 20 מחבלים ופצענו עוד בערך 50. את רובם הצלחנו להניס בחזרה

לרצועה. היו ביניהם חמושים, בטנדרים ובאופנועים, חלקם עם נשק אר.פי.גי.

זאת היתה ליבת הקרב שלנו. היינו שם בערך שעה או קצת יותר.

ואז החלטנו להתמקם בגדר הצפונית של כפר-עזה. סרקנו את השטח ויצאנו למבצע חילוץ של צוות טנק שכיתרו

אותו והוא ננטש במוצב "סחף" ליד בארי.

גם שם נתקלנו במחבלים. הגענו בצהריים ליד בארי והמשכנו להילחם עד יום שלישי בצהריים בין קיבוץ בארי

לקיבוץ רעים.

חסמנו את הפלישה של המחבלים לסעד".

סגן א' ביקש שלא לפרסם את שמו ואת תמונתו (שפורסמה כבר באחד העיתונים), וכאשר הבעתי את הערכתנו

ותודתנו על הלחימה ההירואית שלו ושל הצוות אמר לי: אנחנו צריכים להודות לכם שאתם יושבים באזור כזה

ולא מוותרים.

בע"ה, כשישובו כל חיילינו בשלום לבתיהם, וגם אנחנו נחזור לסעד תיבנה ותיכונן, עוד נמצא את הזמן הנכון להיפגש

עמו ועם כל הצוות שלו. להודות, להתפלל ולברך את מי שגמלנו כל טוב.

רשמה: חלית

**חברנו ליפא אהרנ'י, המתארח בקיבוץ עין הנצי"ה אצל נכדתו נאה קידר, ביקר
לפרסם את דברי התודה הבאים:**

אור בהיר ויציב

יתמיד להאיר בעין הנצי"ב

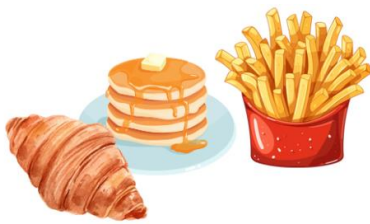
וימשיך לפעול במעשי ברכה

הנובעים מתוך הלב והשמחה.

דבר הדור הצעיר מאזן נמו

מה הכי כיף לך פה?

יובל סמיט (שירות לאומי): שדואגים לנו, ואנחנו דואגים אחד לשני ולעצמנו. שיש כל מה שצריך, בקבוצת "מלון נבו" ישר עונים לכל בקשה. חברה היתה צריכה משהו ומישהו הביא לה עד לפה מתל אביב תוך כמה שעות.
**שילה סאסי (כיתה ח'): הטיול לעתיקות עם לירן היה מעולה. הארוחות, המשחקים בחוץ (פינגפונג, כדורגל).
 קדם הולצמן (כיתה א'): הבריכה, לשחות.
 יונתן לוי (כיתה י'): החברים והפעילויות. לפני כמה ימים ניגנתי בפסנתר והרבה אנשים הצטרפו לשיר, אמנם זה היה שירי דיכאון אבל עדיין היה כיף. יש בזה משהו מרומם, יש להם מנגינה יפה...
 נועה בוב (כיתה ד'): שבאים הרבה מאוד "סלבים" כמו יובל המבולבל, נטע רוט, קווין רובין, חנוך רוזן ועוד...
 הלל קבלן (כיתה ד'): הכי כיף היה שקווין רובין הגיע!**

מה הכי טעים לך בחדר האוכל?

יובל סמיט: אני במלון נגה, האוכל מטורף. והשיא- פרגיות מעולות.
שילה סאסי: הצ'יפס, ברור.
קדם הולצמן: הצ'יפס בארוחת צהרים ובארוחת בוקר- פנקייק.
יונתן לוי: הפנקייקים של ארוחת בוקר.
נועה בוב: הקוסקוס עם מרק הכי טעים וגם בריא- כי זה גם מרק עוף/ירקות וגם פחמימה.
הלל קבלן: הקוראסונים של הבוקר והצ'יפס בצהרים.

מה הכי מעצבן/מתסכל פה?

יובל סמיט: שאין רגע של שקט, אי אפשר להיות לבד. זה חסר ממש. וצריך לעזור לילדים כל הזמן...
שילה סאסי: אין. הכל כיף (בינתיים).
קדם הולצמן: שהיום פספסתי את הבית כולל. והפסדתי את הצעירים.
נועה בוב: שכל הזמן יש את אותו אוכל- שניצלים כל יום, נקניקיות כל יומים. זה מעצבן!
הלל קבלן: שאי אפשר ללכת הביתה...

למה אתה מתגעגע?

יובל סמיט: לבית. לחברות שלא מסעד. לשגרה. הייתי אמורה לעשות שירות לאומי בברוכין בגן חינוך מיוחד...
 בדיוק התחלתי והכל נקטע.
שילה סאסי: לאבא שלי הגיבור. מאחל לו שיהיה חזק ושנחזור הביתה כולנו יחד.
קדם הולצמן: לאבא שנמצא במילואים בחרמון.
נועה בוב: אני ממש מתגעגעת לקיבוץ, לבית שלי, לאווירה... וגם לרכוב בירידות עם האופניים.
הלל קבלן: לבית, למיטה שלי, ולאבא.

מה מחזק אותך?

יובל סמיט: שרוב האנשים סביבי בחיים. שניצלנו, שהיה לנו נס.
שילה סאסי: החברים והמשפחה. הביחד של כולם. בחדר אני עם אברהם אח שלי וזה ממש כיף. משחקים שש בש, רואים סרטים. זה מחזק לעשות דברים כיפיים.
קדם הולצמן: לאכול. ולעשות אמבטיה. ואמא, שאני רוצה להגיד לה תודה שהיא דואגת לנו ושומרת עלינו כל הזמן.
יונתן לוי: שאני כאן עם כל החברים ושעם ישראל מאחורינו...
נועה בוב: החברים שלי. אני משחקת הרבה איתם, ולכן אני לא חושבת על המצב..

רגע שלא תשכחוי?

יובל סמיט: בניחום אבלים של ביליה ראיתי את כל הזוועות, עגלת תינוק שרופה. לא אשכח את הזעזוע שזה עשה לי.

שילה סאסי: הנסיעה חזור מהטיול היום, לא היה מקום והצטופפנו 4 במושב של 2 באוטובוס. צפוף צפוף אבל בלתי נשכח!

קדם הולצמן: נכנסתי לים המלח עם דודה שלי, זה קצת שרף אבל אני כבר רוצה לבוא לשם שוב כי זה ממש כיף.

נועה בוב: אני לא אשכח כשהגענו למלון הכל היה ממש מסודר ויפה עכשיו פחות 😞

יונתן לוי: הלכנו לעין בוקק ברגל, לקח לנו 20 דק' כל צד, היינו 5 חברה וזאת היתה יוזמה שלנו בלבד! זה היה כיף ממש.

ראינה והצלתה על הכתה: רותם קוט

משפחה מלוויסת**ראיון עם טל קדוש (אחותו של איתי פנחס)**

טל ודן קדוש עברו אלינו לפני כחודשיים לסעד. פניתי אליה בבקשה לשמוע קצת ממי שיש לה ניסיון בתפעול הבית והילדים כשאבא בצבא...

1. ספרי על עצמך, על המשפחה, ועל הבחירה לבוא לסעד.

אנחנו דן וטל, הורים לרואי, נעם, הלל, נוה ורוני. שנינו במקור מהרצליה (מאותו השבט, תודה לבני עקיבא על השידוך). בשנים האחרונות קבענו את מגורנו בחריש והיינו חלק מקהילה חזקה ומצמיחתה של העיר. לפני חודשיים דן התחיל את תפקידו כקצין בטחון המידע של אוגדת עזה (בגדול- שמירה על הסודות שלנו). כשנקבע שדן ישרת באוגדת עזה, התלוצצנו על זה שנעבור כל המשפחה לקיבוץ (אותו הכרנו בזכות איתי ומשי), אבל זה היה בחצי צחוק. בקיץ באמת החלטנו שיאללה הולכים על זה, ובתוך שבועיים היינו פה.

2. קחי אותי אחורה, לבחירה להישאר בצבא קבע.. היית חלק מההחלטה? מה היו השיקולים?

קודם כל ברור שהייתי חלק מההחלטה. זו שליחות זוגית (שהפכה למשפחתית עם השנים) ולכן בוודאי ששנינו מחליטים ביחד (כאשר לי יש זכות וטו ☺).

דן בצבא 13 שנה. בצבא כל שנתיים קצין עובר לתפקיד אחר, לפעמים זה אומר שינויים דרסטיים מאוד (כמו המעבר לאוגדה). החלטנו שאנחנו כל שנתיים יושבים וחושבים מחדש, האם זה נכון לנו או לא.

שמעתי פעם משפט חזק, מאיש צבא בכיר, שהולך איתי ברגעים מאתגרים: "כדי שעם ישראל יחיה חיים נורמאליים, צריך קומץ אנשים שיחיו חיים לא נורמאליים". ונכון, זה לא נורמאלי לראות את אבא פעם בשבוע/שבועיים, או ללכת עם אמא לערב "אבות ובנים", זה לא נורמאלי לישון לבד רוב הזמן, אבל זה למען עם ישראל שיחיה חיים נורמאליים, וזה מחזק ונותן כוח.

3. ספרי על תקופות מאתגרות או חוויות בלתי נשכחות שחווית כאשר קבע.

אני חושבת שהתקופה הכי מאתגרת עד כה זה ההווה... גם בגלל היקף האירועים, וגם בגלל שהפעם זו הגנה על הבית שלנו ממש. דבר כזה עוד לא חוויתי.

4. מה החוויה שלך משמחת תורה?

ערב שמחת תורה היתה לנו חוויה מרוממת ומרגשת מאוד. היום עצמו היה, כמו לכולנו, מטלטל ומאתגר. דן כמובן הוקפץ לבסיס מיד עם המטחים הראשונים, ואני נשארתי עם החמישה בממ"ד. הדאגה אליו שנמצא בשטח אש, ובמקביל הדאגה לילדים והשהייה איתם לבד. ייקח לי זמן לעכל.

ניסי-ניסים! אנחנו חיים בנס, דן חי בנס. כולנו חיים בנס! גם את התחושה הניסית הזו אני עוד מנסה לעכל.

5. תני 3-5 טיפים לנשות הצבא הרבות.. מה עוזר לך? איך אפשר להחזיק לבד את הילדים?

קטונתי. יש בקיבוץ משפחות אנשי צבא ותיקות ומנוסות ממני. אני יכולה לשתף רק במה שעוזר לי.

ראשית, להזכיר לעצמנו שאנחנו חלק ממשוה גדול. וכיום כולנו, כל נשות אנשי הצבא (במילואים ובסדיר) חלק ממשוה גדול, תחיית עם ישראל בארצו. עשו את זה לפנינו ויעשו את זה אחרינו, ואנחנו צריכות בגאווה לשאת את הדגל הזה.

ובהיבט הפרקטי, עוזר מאוד להיות בחברה של נשים שנמצאות באותו המצב (בעידן קבוצות הוויסאפ/פייסבוק זה נגיש מאוד).

ובקהילה שמבינה את האתגרים, שתומכת, מפרגנת, מבינה את השליחות ומעצימה. (קהילת סעד לגמרי כזו, אני לגמרי מרגישה את המעטפת והדאגה). ואם אפשר - לגור ליד אח וגיסה מהממים אז זה בכלל מומלץ...

אני חושבת שהילדים חווים את החוויה הרבה פעמים דרכנו, ואם אנחנו נציג להם את זה בגאווה וכבוד ("אבא מגן על המדינה שלנו, אבא מציל את עם ישראל, איזה כיף לנו!"), כמובן תוך שיח גם על הקשיים והגעגוע, גם הילדים יתחזקו.

ראיינה והצללתה על הכתב: רותם קוט.

מלא טוב וברכות מצומק הלא
להורים למר ודור הופמן
לסבתא חנית אפרים ולסבא אליס אפרים
לסבתא רבתא וסבא רבא ערבה ומשה בן-עמי
ולכל המשפחה המורחבת
עם הולדת הבן, הנכד והנין אורי-אריה
(הברית נערכה בשצ"מ"מ במלון דן - אכדיה בהרצליה,
לשם התפנו חברי מפלסיט).

לצוות נחשון
(קצת באיחור, ובכל זאת טוב להודות)
תודה רבה על בניית הסוכות לחברים המבוארים
מי יתן ונלכה לחזור לסעד במהרה
ולחברים אחדים את
'סוכת דוד הנופלת'

הרב ארי מספר הרשת הקהילתית (3ח"י חירום) על פאישתו עם חברי כפר צנה

בהמשך לדיון באסיפה על הדאגה והעזרה לשכנינו בכפר עזה, אשתף שנסעתי היום (יום ראשון ז' בחשוון) לקיבוץ שפיים כדי לנחם אבלים ולבקר את חברי כפר עזה. זכיתי לכמה מפגשים מרגשים עם משפחות שחוו חוויות נוראיות והתרשמתי מתעצומות הנפש של החברים, שרוצים להתנחם, לקום ולחזור לביתם, לאחר שיסור האיום הביטחוני. כששוחחתי עם אחת החברות היא ביקשה: "תמסור לכל חברי סעד שאנחנו ממש שמחים שאף אחד לא נפגע בתוך הקיבוץ, ושהמחבלים לא הצליחו לבצע את זממם. הצלת סעד היא נקודת אור עבורנו". מילים כל כך מרגשות שמחדדות את הקשר בין שני הקיבוצים. חבר נוסף שיתף בחוויה מסעדת שמלווה אותו ברמה יומיומית. בימי מבצע 'עופרת יצוקה' נערך מתחת לחדר האוכל בסעד הטיש הגדול עם משה להב. השירה האדירה ודיבוק החברים, היתה חוויה מרוממת שעד היום נוסכת בו כוחות. מדהים לשמוע איך אירועים נצרבים בזיכרון ופועלים לאורך שנים. הביקור נתן בי כוח וחיידך את החשיבות של הידוק הקשרים בין שני הקיבוצים.

חֶזֶק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמָּנוּ וּבְעַד עַרְי אֶל-לְהִינּוּ

הרב ארי סט

נעדכן שנציגים נוספים של הנהגת סעד נפגשו אף הם עם שכנינו מכפר עזה: שרון בראל וזבולון כלפה.

הם לא הגיעו למושב שלנו

הם לא פרצו את הממ"ד שלנו.

רק שמענו באותו בוקר אלפי טילים רוחשים כנחשים מעל ראשינו.

רק קפץ מיד בן-זוגי למטע מחוץ למושב להחזיר את התאילנדי החרוץ שכבר עבד שם.

רק הגפנו את הבית ואת דלת הממ"ד העקשנית.

רק היתה לנו הפסקת חשמל עד הצהריים, ולא יכולנו לשמעו רדיו ולהטעין סלולרי.

רק מהצהריים יכולנו לקרוא הודעות וחדשות, מבלי להבין דבר.

רק שמענו יריות ביישובים הקדמיים.

רק נטשנו את ביתנו למחרת בשיירה אינסופית דרך הדיונות בואכה ניצנה.

רק הפכנו פליטים.

רק התחמשתי בכדורי הרגעה.

(מתוך פוסט שפרסמה בפייסבוק 'וכי ד"ן, חברת צ"ן-הבאר, ביום שני השמוע).

ואנחנו יכולים להוסיף על כך עוד כהנה וכהנה "רקים" תוצרת סעד...

לאמי תודה? לאנשי האל!!

ביום ששי האחרון ער"ש פרשת נח, 20.10.23, הופיע במלון בחור חייכן בשם ראובן קייזוויש, חבר לעבודה של קטורה שטרן, יניב בן-דוד, אמיר מקוריה ונתן לכו. ראובן הביא איתו משלוח ענק של קופסאות לגו. וכך סיפר לי:

"עליתי לארץ מארה"ב בסיום שנת תכנית "ארץ הצבי" של בני עקיבא. למדתי הנדסה בטכניון וכיום אני עובד עם כמה אנשים מסעד."

לפני כמה ימים ראובן יזם גיוס המונים – הוא פנה לאוהבי לגו מכל העולם והתרומות זרמו! מיד קנה כמה שיותר קופסאות לגו והגיע ישר למלון נבו לחלק אותן לילדי סעד. ראובן מקווה שאתם נהנים מהלגו שקבלתם. ראובן הוסיף: "אני חבר בקבוצה הנקראת **ISRAELUG, Israel Lego Users Group**. אנחנו כ-50 ישראלים בוגרים שאוהבים לבנות ולאסוף לגו. באמצעות הקבוצה שלנו אנו יוזמים פעילויות חברתיות למען הקהילה בעזרת לגו, כולל תצוגות ציבוריות וסדנאות עבור עמותות. למידע נוסף על הקבוצה שלו בארץ:

<https://www.facebook.com/IsraelegoUsersGroup>

"אנחנו רוצים לארגן עוד סיוע, אבל הרבה מאנשי הקבוצה במילואים או עסוקים. יש בתכנון אירוע לחג החנוכה בראשון לציון, אבל זה כנראה יידחה. כשזה יקרה בסופו של דבר - כולכם מוזמנים!" תודה רבה לראובן ולכל חבריו על היוזמה מחממת הלב.

שרה פולק

חצרות באלון נבו

לכל חברי קהילת סעד שלומות וברכות, ולחברי הקהילה השוהים במלון נבו שלום וברכה. לפי המתווה שהתוותה שרון בראל, נתמנתי להיות אחראי "החצר" במלון נבו. להלן מעט מידע ומספר בקשות בהתייחסותכם לנושא האשפה. חושבני כי כמעט כולם כבר יודעים שבכל קומה קיים חדר שירות ובו חומרי ניקוי ופח אשפה ירוק (360 ליטר) הנכם מוזמנים להשתמש בו אך במספר תנאים:

1. כל האשפה שאתם זורקים צריכה להיות **ארוזה בשקיות**. לא לזרוק לפח פריטים לא בשקיות, זה מקשה על הפינוי.
  2. **בקבוקים וקרטונים ממחזרים!** אנסה לדאוג שבקצה כל פח ירוק יהיה קרטון בו ניתן יהיה לרכז בקבוקים ועיתונים.
  3. **חשוב! חשוב! חשוב! להקפיד שהבקבוקים יהיו ריקים מנוזלים!** את ריקון הבקבוקים עשו בחדרכם במקום שבו יש אפשרות לנקות את הנוזלים. בחדר השירות אין אפשרות כזאת.
3. **פלסטיקים למינם אין ממחזרים** לכן, משחקים שהתבלו, שקיות ואריזות מפלסטיק בבקשה זרקו לפח. בשאלות ובבקשות בכל האמור לעיל אתם מוזמנים לפנות אליי, ואני מצדי אשתדל לתת את התשובות הראויות. יחד נעשה ונצליח.

אלי סימון

להנהלת ירוטל, להנהלה ולצוות של מלון נבו בית המלח!

לא נוכל לבטא במלים את ההוקרה וההערכה שקהילת קבוץ סעד חשה כלפי כולכם. תוך שעות מן הפינוי, כל אנשי ההנהלה והצוות במלון נבו קיבלו בזרועות פתוחות קבוצה גדולה מאד של מעל 600 אנשים, נשים וילדים מכל הגילאים (מגיל חודש ועד 100 שנה!).

אנו מרגישים מאד מאד בני מזל שהגענו למקום כל כך נפלא, לאחר שחווינו את האירועים המבהילים של ה-7 באוקטובר. להיות מפונים, עם מינימום של בגדים וציוד, מבלי לדעת מתי נוכל לשוב לבתינו – זה דבר שמעולם לא הכרנו.

למרות העובדה שאנחנו קבוצה גדולה, רועשת וגועשת, אנשי הצוות שלכם תמיד מנומסים, ידידותיים ויעילים ביותר. הסעודות המוגשות לנו מזינות וטעימות מאד. ניקיון החדרים ללא רבב והכל במקום. תודה גדולה על כך שאתם מאפשרים לנו להתקין מקום לתפילה, לאספקת ציוד וביגוד, לשיעורים, כיתות לימוד, מרחבי פעילות לכל הגילאים במרחב הציבורי שלכם ובאולמות השונים.

תבורכו כולכם על כך שאתם לנו עוגן בתקופה מאתגרת זו. בשם קהילת קיבוץ סעד –

שרון כראל / הנהלת הקיבוץ

פינת הטריוויה / יאיר שלומי וברקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לבין מלחמת חרבות ברזל. תשובות בעלון בעמוד 2

1. באיזה קרב נעשה השימוש הראשון בטנקים?
  2. בזכות גילומה של איזו דמות התפרסמה שרה מישל גלר?
  3. בעקבות איזו תקרית טרגית התפרסם הכדורגלן יצחק אספה?
  4. באיזה ספר של הרמן מלוויל המספר נקרא ישמעאל?
  5. מהו היישוב הקרוב ביותר להר סדום?
  6. מטעם אילו מפלגות כיהנה רוחמה אברהם בלילה כחברת כנסת ושרה?
  7. בעברית, מהו פרוז?
  8. לפי שירו של אהוד בנאי, מהיכן עד להיכן לא ניתן למצוא עלמה כמו הכוכב של מחוז גוש דן?
  9. איך נקראת חברת התעופה הלאומית של פולין?
  10. מה גורם לחומר אחד להיות כבד יותר מחומר אחר, במידה והם בעלי אותו נפח?
- עלאת אקטואליה: איזו דמות מצוירת מופיעה במשח הפצילות שהוא פאנץ רצפה ענק שנתרט
- למחקיה מלון נבו???

שפצ ברכות ואיחולים
לשנה עברון
לרחל ויואל עברון
להולדת הנ"ן - נכד
בן ארנה ואביעד עברון

פנייה לאנשי הקהילה

קהילת סעד יקרה,

בימים אלה, רבים ממכרינו מבקשים לתרום למעננו בציוד, בפנינוקים, בהעלאת תרומה מהארץ ומחול"ל. אי אפשר שלא להתרגש מן הפניות המרובות. ברוך ה', לא חווינו פגיעה ברכוש ואובדן הבית כמו רבים מחברינו. המחסור שלנו זמני ואנו במקום שבו ניתן למלא כמעט כל צורך פיזי, תודה לאל. יהיו צרכים חשובים בהמשך הדרך וגם עליהם אנו חושבים.

רצינו לעדכן שמתחילת המבצע פועל צוות המרכז את הצרכים הקהילתיים מחד – פניות העולות מבעלי התפקידים ואנשי הקהילה – ומאידך, מנתב את הפניות מבחוץ כדי שיותאמו לצרכים.

לדוגמא – אנו שומעים מצוות הגנים שחסר ציוד מסוים, וחוזרים לארגון שהציע עזרה, כדי לבקש את הציוד הספציפי. אם נפעל כולנו דרך צוות זה, נמנע כפילויות (לדוגמא: תיקים לטיולי בית הספר נתרמו מכיוונים רבים והמענה המהיר עלה פי כמה על הצורך).

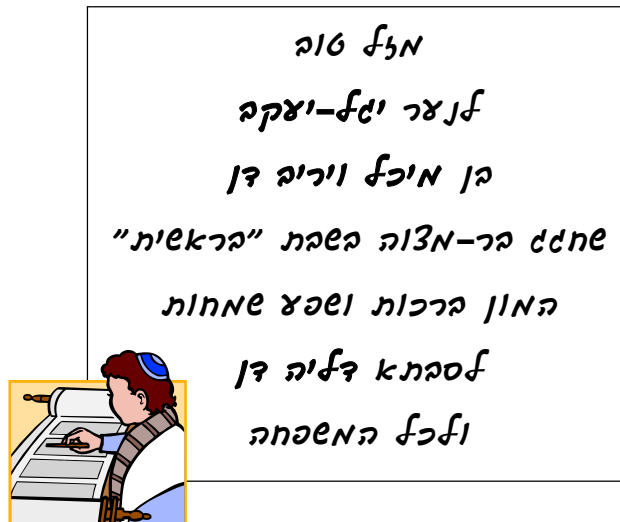
נודה לכל אחת ואחד מכם, ונבקש להפנות צרכים קהילתיים שעולים מן השטח לאליסף אשר המרכז את כל הפניות. הוא יוכל קודם כל לומר לכם האם הנושא כבר בטיפול ואם לא, לרשום במה מדובר. במקביל, אם קיבלתם פנייה ממעסיק, קרוב משפחה או מכל גורם אחר המעוניין לפעול/לתרום למעננו, בבקשה ליידע את אורן צרפתי.

נבדוק בחשיבה משותפת ונפעל בצורה מבוקרת.

חשוב לנו מאד לערוך רשימה מסודרת כדי לעקוב אחר הפניות והמענים, להוקיר תודה למי שתרמו, ולטפל בכל הנושאים הנלווים.

אם ידוע לכם על תרומה או מחווה שהגיעה, (רבות מגיעות בהפתעה, וחשוב לתעד גם אותן) - אנא ידעו אותנו. נפעל יחד, לטובת כולנו.

שרון בראף, אורן צרפתי, אסתר עקיבא, אליסף אש, שרה פולק

איצרת מזכ"לית הקיבוץ הדתי ליישובי התנועה

לחברינו וחברותינו שלום,

אפתח איגרת זו בתנחומים למשפחות האבלות, ובתפילה להחזרתם בשלום של כל החטופים השבויים ולרפואתם של הפצועים. ברכת חזקו ואימצו נשלחת לכל משרתי ומשרתות המילואים, ולכל הנותרים להחזיק את הבית. אנו במלחמה קשה, ונחויים לנצח בה. עם ישראל נמצא ברגעי מבחן, העמידה המשותפת של כולנו היא חיונית. אני כותבת את הדברים הללו ממקומי הפרטי והציבורי גם יחד, חברת סעד (כתובת זמנית במלון נבו ים המלח), מזכ"לית תנועה, הנמצאת במעגלי עשייה שונים השזורים יחד. מנסה (לא לבד!) (☺) לחבר בין יישובי התנועה שלנו, ובינינו למעגלים הרחבים יותר: התנועה הקיבוצית, הנגב המערבי, הציונות הדתית, מדינת ישראל... רקמת החיים הקרועה הנתונה עדיין במלחמה. רבה וארוכה הדרך לריפוי ולשיקום, כל שכן לבנייה שתבוא אחרי המלחמה. אני שואבת כוח מהשם והמהות של מיזם הנפת הדגלים והרמת הרוח הלאומית אותו מובילה משפחתו של דור רידר הי"ד, בן קיבוץ סעד, שטיפל בילד עם צרכים מיוחדים ונרצח בקיבוץ בארי: **אנחנו דור מנצח!** ונושאת עמי דגל בכל מסעותיי. מטרתו של המיזם לזכרו של דור ז"ל הוא למלא את הארץ בדגלי ישראל להרמת המורל וחיזוק הרוח - התחיל ביוזמה של חברים מסעד והתנועה הצטרפה אליו - מובל ע"י יוגב דרור ומערך מתנדבים צעירים. אני שואבת כוח מדבריה של מזכירת קיבוץ עלומים שרה גיין לנדסמן, האומרת: בעלומים נרצחו 19 עובדים מתאילנד ונפאל ברפת, ישנם גם חטופים ופצועים - הם היו חלק מקיבוץ עלומים, אסור לנו ולמדינת ישראל לשכוח זאת! זוהי אמת מוסרית ודתית והתיישבותית. אני שואבת כוח מהחיבורים החזקים לתנועה האחות הגדולה, ומכל האנשים והנשים הנפלאים העסוקים בעשייה אותם אני פוגשת יום יום. אני שואבת כוח מהאחוזה הזורמת בין יישובי התנועה המושיטים סיוע בכל מה שנדרש והרבה מעבר, ובקשר ביניהם. אלה הרגעים בהם הקשר ברוח וחומר ודיבוק החברים במשפחה הרחבה שלנו, משפחת הקיבוץ הדתי, ובמשפחה הרחבה אף ממנה, התנועה הקיבוצית מקבלים משנה תוקף.

תמונת מצב על קיבוצי העוטף:

עלומים וסעד, שניים מיישובי התנועה, קיבלו מכות כואבות, ומתמודדים עם החזקת ושמירת המשקים בחזית בנגב המערבי (לא עוד עוטף עזה!!!) ובניית הקהילות במלונות בנתניה (עלומים) וים המלח (סעד). קרבות הגבורה שהיו בתוך עלומים ועל גדרות סעד עוד יסופרו. כעת שני הקיבוצים עסוקים במאמץ כפול: שמירה על המשק והחזקתו הבסיסית ככל שניתן תוך הפעלת המערכות החיוניות, והעמדת מערכת קהילתית קיבוצית במלונות. פעילי מטה התנועה מלווים את הקהילות בים המלח ובנתניה בתחומי חינוך, גיל שלישי, רווחה ופרט, צרכי קהילה, משק חקלאות ומערך התנדבות, גיוס תרומות וליווי של ממלאי התפקידים. מודל לביסוס קהילה בעת חירום - שהופץ גם בתק"צ וגם אצלנו ומסייע לקהילות לבסס שגרה וניהול. מערך הקהילות המאמצות יצא לדרך - שדה אליהו וטירת צבי את סעד, לביא ועינה"נ את עלומים. **הדלת פתוחה לחיבורים נוספים.** אנו מעדכנים על הנעשה בדיווח יומי לו קראנו **"נקום ובנינו"**. אפשר היה לקרוא שם השבוע על המבשלות האלופות ממשואות יצחק שדואגות לארוחה חמה פעם ביום ובשבתות לכיתת הכוננות בסעד ובעלומים. על מערך ההסעות והציוד מיבנה שדואג שכל מה שחסר, יגיע לכל מקום, על הנעשה ברפת עלומים, ועל אסיפת החברים של סעד. **אסיים במבט קצר לעתיד**, למרות שהדרך עוד ארוכה וקשה. השבוע הקימה מדינת ישראל את מינהלת התקומה, הגוף המוביל את הבנייה והשיקום של הנגב המערבי. אנו מחוברים ביחד עם התנועה הקיבוצית למינהלת, ונהיה שותפים לעבודתה בכל מה שיידרש. עמדתנו התנועתית למרות האתגר העצום בהירה - **"נקום ובנינו"** כפי שלמדנו ממייסדי תנועתנו.

שבת שלום!

שרה צפרון וחברי המזכירות הפצי"ה

מתנה לילדים שקיבלנו מצורכת הצלון של ציון צורית:

תשבצי תפוזרת – שרה ארינשטין

(הצולזרים: היזה כץ ואיתן ארינשטין)

דברים שעושים לנו שמח:

ל	ו	מ	י	ק	ו	ק	י	ז	ב	א	ה	ד	י	ל	ג
ו	ג	ש	כ	ק	ז	ה	ע	ד	מ	י	ר	ב	ח	ג	נ
נ	ר	ה	מ	ו	ו	נ	ו	ב	ס	ת	ו	ע	ו	ב	מ
ה	י	נ	ב	ב	צ	פ	ג	ח	ר	ז	ע	ס	ד	ג	ש
פ	ק	ס	ר	י	מ	צ	ח	ד	ט	נ	ה	נ	ו	ת	ח
א	ו	מ	י	ח	ר	פ	ר	ז	כ	י	מ	ג	פ	כ	ק
ר	ד	ל	כ	ו	ט	כ	ז	ט	י	ל	י	ת	ל	ו	י
ק	י	א	ה	פ	ט	ב	ח	ק	ת	ב	ש	ק	ת	מ	מ
נ	מ	ש	ט	ש	י	ע	ק	ס	ג	ד	ס	ר	פ	ח	י
ב	ו	ל	ש	ר	א	צ	כ	ר	ק	י	ע	ט	ז	ה	ל
ד	ל	ו	ק	ו	ש	ד	ה	ט	צ	ח	ת	י	ק	צ	נ
א	פ	נ	ב	ע	ה	מ	ת	ה	ש	ה	פ	ב	ר	ג	פ
צ	ח	ת	ד	ל	ו	ה	מ	ו	י	מ	ת	נ	ה	ה	מ

מימין לשמאל, משמאל לימין, מלמטה למעלה, ואלכסון:

גלידה, בריכה, חיבוק, ים, קרטיב, פיצה, שוקולד, סרט, הצגה, מתנה, ריקודים. בועות סבון, בדיחה, בלון, יום הולדת, זיקוקים, עוגה, פרס, גן משחקים, זר פרחים, לונה פארק, ממתק שבת.

א א

חיות שאנחנו מכירים.

ו	ג	נ	ו	מ	ל	פ	ר	ג	ו	א	ר	י	ה	ד
ב	ג	ה	א	ל	ב	ו	ה	ל	י	ר	ו	ג	א	ט
ח	ז	י	ר	ד	מ	ד	ח	י	א	נ	ס	ג	מ	ז
ק	ה	פ	נ	ח	ה	ב	ק	י	ד	ב	ל	כ	ס	ה
ט	כ	ו	ז	ת	ו	פ	ו	נ	ה	נ	ע	ו	ת	ב
ע	ב	ד	ס	ו	ס	נ	א	ש	ח	פ	ר	פ	ר	ת
כ	ש	ט	פ	ל	ו	ד	ל	ו	ו	ר	ו	ג	נ	ק
ב	ה	ק	ו	מ	כ	ה	ה	פ	י	צ	מ	י	ז	ו
ר	מ	ו	ז	ל	ח	ט	ר	ש	פ	ח	נ	ר	ר	פ
ע	ת	י	ק	י	ז	ס	פ	י	נ	ת	ל	פ	י	ר
נ	כ	צ	י	ל	א	י	ל	ח	נ	ח	ש	ה	ר	ה

מימין לשמאל, משמאל לימין, מלמטה למעלה, ואלכסון:

כלב, קואלה, ינשוף, עכבר, חתול, קנגורו, דב פנדה, זיקית, ארנב, דג זהב, סנאי, סוס, אוגר, פרפר, נחש, פלמינגו, נמר, אריה, לויתן, בת יענה, גירפה, חמור, חזיר, חלזון, נחליאלי, פיל, קוף, חפרפרת, גורילה, קיפוד, פרה, כבשה.

le anchna de anahat kehila - kraz haachron...

קהילה יקרה,

אנחנו מסיימים שבוע שלישי בתוך המלחמה, בשבוע שנאלצנו לצאת מהבית ולהקים באופן זמני את הקיבוץ בים המלח. רובה של הקהילה נמצאת במלון, אחרים נמצאים בפתרונות פרטיים אצל משפחה, חברים, בתי אבות ועוד. גברים רבים מגויסים לצבא או לכיתת הכוננות.

עם ההבנה שאנחנו נאלצים לקיים שגרת חירום לאורך זמן, התכנסנו לחשוב ולהגדיר מחדש את האחריות על ניהול היישוב בין צח"י להנהלת הקהילה. נחום מדווח על כך בפירוט בדיווחו.

מעריך ניהול הקהילה הולך ומתרחב כאן בים המלח תוך כדי שמירת קשר עם כל החברים והתושבים שאינם נמצאים בים המלח. במהלך שלושת השבועות הצלחנו בכוחות מקומיים ובעזרתם של אנשים טובים שמלווים אותנו ומסייעים במה שנדרש, להקים מחדש את 5 גני הילדים שלנו, להקים בית ספר שהחל משבוע הבא ינהלו אותו אנשי ונשות הקהילה שלנו, החינוך החברתי הוקם מחדש, מועדון הוותיקים וכלל מוסדות הקהילה מוקמים מחדש.

בעלון הבא נפרט את המערך שנבנה כאן ואת דרכי ההתנהלות. מפאת קוצר הזמן אפרט מס' דברים חשובים בשם הצוותים הרבים העמלים רבות.

עדכון 'כלבו סעד תחתית'

אחרי כמעט 3 שבועות בבית החדש שלנו אנחנו מתחילים לייצר שגרת חיים זמנית.

בשלב זה בו אנחנו כבר יותר ממוקמים במלון ולומדים להתייצב ולהתמודד עם אתגרי האזור, הוחלט בשיתוף עם שרון לצמצם בהדרגה את פעילות ה'כלבו' מבוסס התרומות שלנו, ולהסתמך על פתרונות אחרים הקיימים באזור לצורך הצטיידות אישית (פירוט הפתרונות בהמשך).

מוצרי טואלטיקה והלבשה תחתונה:

תסתיים הזמנת מוצרי טואלטיקה והלבשה תחתונה. ניתן לבוא וליהנות מהמלאי הקיים עד שיסתיים. נבקש להצטייד רק במה שנצרך ולהתחשב בכלל החברים.

בגדי יד שניה

בינתיים הוחלט להשאיר את בגדי יד שניה ולצמצם את שעות הפעילות. ניתן להביא תרומות של בגדי יד שניה במצב מעולה רק לאחר תיאום עם נורית קראוס. שקיות בגדים שיונחו בכניסה ללא תיאום יפנו ללא מיון.

שעות פעילות 'הכלבו' בשבוע הקרוב יהיו א-ה 18:00-16:30. בסוף השבוע הבא יפורסמו שעות פתיחה חדשות לבגדי יד שניה.

כפי שפורסם חברת שופרסל הקימה סופר במרחב ים המלח (סמוך לקפה ארומה) ניתן לרכוש במקום כ-200 מוצרים. מוצרים נוספים יתווספו על פי הצורך. זמני הפתיחה: א' – ה' שעות: 10:00 - 16:00

היחידה למשאבי הלב / רק בגלל הרו"ח

קהילה יקרה,

בימים אלה אנחנו עובדים על בניית מרכז חוסן כאן במלון נבו לשגרת החירום שאנחנו נכנסים אליה.

בקרוב נוציא מכתב מסודר שיספר על המטרות ודרכי הפעולה, ובעיקר ינגיש לכם את המענים שהמרכז ייתן ואת אופן קבלתם.

כבר בשבוע הקרוב, תתחיל כאן תוכנית (פיילוט) משאבי הלב.

התוכנית מציעה מגוון חוגים וסדנאות בתחומי הגוף נפש וה- WELLNES למגוון קבוצות גיל וקבוצות איפיון כמו: יוגה, יוגה להורים וילדים, יוגה נשימתית ומדיטציה, משחקי תאטרון, ריקוד ותנועה, צלילים מרפאים, תנועה והתעמלות במים ועוד.

מוזמנים לעקוב אחרי הפרסומים שנשלח לקראת תחילת שבוע הבא!!

(לפעמים מצב החרום הופך להזדמנות לעשות עבור עצמך משהו שתמיד רצית ולא הגעת אליו במרוץ החיים...)

מיצוי זכויות

השבוע הקמנו את ועדת מיצוי זכויות המסייעת ומלווה אתכם בכל הקשור למיצוי זכויותיכם מול המדינה וגופים נוספים. הצוות פועל לאיסוף מידע והנגשתו לכלל הקהילה וכן יסייע לכל מי שמבקש במיצוי הזכויות מול המדינה. ביום חמישי ייצא סקר בנושא, מי שטרם מילא את הסקר מתבקש למלא בהקדם.

תשלומי הורים – גני ילדים וחינוך חברתי

בעקבות המלחמה, תשלומי ההורים עבור גני הילדים והחינוך החברתי יופחתו ויעמדו על % מהתשלום המקורי.

תשלומי שכר דירה

גם שכר הדירה יזכה להפחתה ויעמוד על 50%. בנוסף העלאת שכר הדירה שהייתה צריכה להיכנס לתוקף החודש, הוקפאה עד להודעה חדשה.

עדכונים נוספים במהלך השבוע...

שתהיה לכולנו שבת שלום ומנוחה

שלכם,

ינו

מיומנוּת יו"ר צח"י – נחום פנדא

יושב מול הנייר ולא יודע מאיפה להתחיל...

חלפו רק שלושה שבועות ונדמה שהאירועים שחוויתי בכללי ובפרטי יכולים לפרנס ספר עב כרס...

* שמחת תורה, 06:30 המתקפה החלה ולקח לי חמש דקות להבין שמהו חריג קורה.

עליתי על שכפ"צ וכובע פלדה שחיכו במחסן ליום סגריר, לקחתי את מכשיר הקשר, הזעקתי את איתי וייס שיבוא גם הוא לחמ"ל, לא ויתרתי על כוס קפה בח"פ וירדתי לחמ"ל.

* הפעם הבאה שהרמתי את הראש מהטלפון והקשר היתה בשעה 11:45 כשניצן לנדאו הגיע לחמ"ל עם מיץ ענבים ושאריות קוגלים שהיו מיועדות לקידוש בבית הכנסת.

* יום ראשון אחה"צ, אני עולה לבית להתקלח ולהחליף בגדים וכשאני מכניס את היד לכיס מכנסי השבת שאני לובש מבוקרו של החג, אני מוצא את רשימת השירים שחיכתה להובלת ההקפות ולא במקרה השיר הראשון שקורץ לי מתוך הרשימה הוא: "הושיע את עמך וברך את נחלתך".

* מפאת קוצר היריעה אדלג על כל הימים הבאים ואגיע ליום ראשון בשבוע החולף. חזרנו משבת שבע ברכות ביד בנימין שהיתה בהרכב מצומצם, אך עטופים בקהילה המדהימה של משפחת פרץ, מחותנינו החדשים. הגעתי למלון בפעם הראשונה, בחלוף שבועיים מפרוץ המלחמה, ומאור הפנים של כל מי שנקרה בדרכי מאיר את הלב ומחיה את הנפש.

* נכנסנו להערכת מצב, שרון, איתי ואני ובהמשך גם זבולון, והבנו שלמעשה אנחנו עוברים שלב. מחירום ראשוני

לשגרת חירום מתמשכת.

ההגדרה הזו הובילה אותנו להבנה שקיבוץ סעד – נבו, מתנהל מעכשיו ע"י בעלי התפקידים השונים בשיגרת חירום וללא ממשק ישיר לצח"י. לעומת זאת צח"י ימשיך לנהל את החירום המלחמתי בסעד על כל משמעויותיו:

אוכלוסייה (מצומצמת מאד + מתנדבים), משק, לוגיסטיקה, כיתת כוננות, מועצה וצה"ל. שרון ואני עומדים בקשר רציף ע"פ הצורך ומשתדלים שלא יהיו דברים שייפלו בין הכיסאות.

* חשוב לי לשתף שלאור הערכת המצב הני"ל, שהפחיתה את העומס ממני והעובדה שצלחנו בטוב את אתגר החתונה בסיטואציה בלתי אפשרית, חזרתי לעבודה חלקית בניהול הקהילה באורים. (הייתי אמור להתחיל חפיפה עם מחליפי באיסרו חג והוא גוייס לצה"ל ואני לצח"י).

המשמעות היא שבשבועות הקרובים אחלק את עיתותי בין חמ"ל צח"י סעד, קהילת אורים הפזורה ברחבי כל הארץ ומשפחתי שאני מקווה שתצטרף לקהילת סעד נבו.

* עוד יבוא הזמן שבו נבין איך מהמקום הנמוך בעולם עלינו למקום קהילתי כל כך גבוה ואיך מהשברים בנינו עולם חדש. מתפלל שנשכיל לשמר את הטוב והטוב שנשפך כמים, בכל רחבי הארץ הטובה, מאז פרוץ המלחמה וזו תהיה שפת הדיבור גם בשיגרת חיינו.

* רשימת התודות ארוכה ולא אפרט את כולם. לא אוכל לוותר על שלוש תודות:

- לאיתי וייס שרק לפני חצי שנה קיבל על עצמו את הסגנות ועובדת הימצאותו לצידי, אפשרה לי להתפנות לשמחה הפרטית שלנו.

- לשרון בראל שפשוט זכינו בה בפייס, והיותה מנהלת הקהילה שלנו זה עוד אחד מהניסים שייכתבו בספר קהילתנו יחד עם נס ההצלה הבלתי נתפס בשמחת תורה תשפ"ד.

- לאשתי ולמשפחתי שתומכים בי ללא סייג במחויבות הטוטאלית לצח"י ולקהילה בימים של חירום מאתגר ורק בזכותם יכולתי לפנות את כולי למאמץ המלחמתי קהילתי.

השרות טובות, ישועות ונחמות...

עם שלום לקהילת סעד ככל אשר היא,

לחייילינו ולשארית עם הטחוננו

ולכל עם ישראל!